

Η όντως συνάντηση

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

ς

Η γιορτή της Υπαπαντής μας προβάλλει το περιστατικό της συνάντησης του Συμεών με το μικρό Ιησού. Η λέξη Υπαπαντή σημαίνει συνάντηση. Ο Συμεών περίμενε αυτή τη συνάντηση για να πει μετά το «νυν απολύεις», παραδίδοντας τον εαυτό του στο θέλημα του Κυρίου του για το χρόνο που θ' αναχωρούσε από αυτόν τον κόσμο.

Η παρουσία του Ιησού, ως βρέφος, στο ναό με τη Θεοτόκο Μητέρα Του και το δίκαιο Ιωσήφ για να προσφέρουν θυσία ως Ιουδαίοι, έδωσε τη δυνατότητα στο γέροντα Συμεών και στην ηλικιωμένη Άννα να συναντήσουν το Θεάνθρωπο Κύριο και να προφητεύσουν. Ο μεν Συμεών ότι θα γίνει αιτία να καταστραφούν ή να σωθούν πολλοί Ισραηλίτες, αφού θα είναι «σημείον αντιλεγόμενον», η δε Άννα ότι αυτός είναι ο Λυτρωτής που περιμένει ο λαός.

Η γιορτή αυτή θεωρείται και θεομητορική, αφού ψάλλονται υπέροχοι ύμνοι στη Θεοτόκο που πήγε στο ναό, επειδή έκλεισαν σαράντα μέρες από τη γέννα της, και Δεσποτική, επειδή ο Δεσπότης Χριστός ως βρέφος προσφέρεται στο Θεό κατά την Ιουδαϊκή συνήθεια.

Βέβαια, μια τέτοια συνήθεια μπορεί να μην έχει να πει κάτι σε μας σήμερα, δύο χιλιάδες χρόνια μετά, – αν και γίνεται και από μας κατά το σαραντισμό του βρέφους με τη μητέρα του. Θεωρώντας όμως την Υπαπαντή ως συνάντηση έχει κάτι ουσιαστικό να πει.

Για όσους θέλουν να συναντήσουν το Χριστό ως πρόσωπο και να ζήσουν την αμοιβαία σχέση της αγάπης, υπάρχει ο τρόπος και ο τόπος που μπορούν να το πετύχουν. Όχι ως ατομικό κατόρθωμα ούτε μ' έναν τρόπο για όλους.

Η συνάντηση γίνεται στο χώρο της καρδιάς, όταν αδειάσει από τις υπερβολικές και μάταιες μέριμνες, κι όταν στο βάθος υπάρχει η επιθυμία για τέτοια συνάντηση.

Τότε Εκείνος, που πρώτος ποθεί την επιθυμία μας, θα έλθει με τρόπο που γίνεται κατανοητός, γιατί είναι προσωπικός.

Στη συνέχεια, είναι αναγκαίο να κατανοηθεί η συνάντηση με το Χριστό ως συνάντηση με τους ανθρώπους, για να είναι αληθινή. Γι' αυτό η Εκκλησία διασώζει τη γνησιότητα της Θεανθρώπινης σχέσης και αναπτύσσει την αγάπη που ωριμάζει και τελειοποιεί το πρόσωπο. Στην Εκκλησία δηλαδή δεν συναντούμε το Χριστό μόνο αλλά διά μέσου Του και το συνάνθρωπό μας.

Υπάρχουν, ασφαλώς, συναντήσεις ψεύτικες και γνήσιες. Οι πρώτες είναι τυπικές και οι δεύτερες ουσιαστικές. Οι τυπικές συναντήσεις κουράζουν, οι ουσιαστικές συναντήσεις χαροποιούν.

Το πώς θα πραγματοποιηθεί μια συνάντηση και ποιά αποτελέσματα θα φέρει, δεν εξαρτάται από τον ένα. Η αμοιβαία επιθυμία για ουσιαστική συνάντηση αυξάνει την ελπίδα. Στη συνέχεια, για να γίνει η καρδιακή συνάντηση χρειάζεται υπομονή, ταπείνωση, προσευχή και θέληση.

Στη μοναξιασμένη κοινωνία μας η όντως συνάντηση με το Χριστό και τον άνθρωπο θα δώσει νόημα ζωής, πληρότητα της ύπαρξής μας, χαρά του προσώπου μας. Όσο και να πονούν οι αποτυχημένες προσπάθειες, αξίζει να το παλεύουμε όσο ζούμε, αφού η συνάντηση ως κοινωνία προσώπων γίνεται πρόγευση ζωής αιωνίου.

π. Ανδρέα Αγαθοκλέου

Πηγή: isagiastriados.com